

levende i Mindet, da jeg i Gaar hørte det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds. Han omtalte Forholdet imellem en Mands Evner og Opgaver, og det var i hans Omtale af mig som Konseilspræsident. Jeg har aldrig nogen Sinde gjort mig til af mine Evner, og jeg vil raade det ærede Medlem til, at han heller ikke giver sig til at broute med sine, men jeg vil sige det ærede Medlem, at jeg har set Mænd med mindre gode Evner, men med en ærlig Villie og et godt Sindelag kaste sig ind i Kampen for Opgaver og løse disse Opgaver. Jeg behøver maaske kun her at henvise til Friskolebevægelsen, jeg kunde henvise til andre Forhold, men jeg vil ikke trætte med disse Eksempler. Derimod har jeg set mange saakaldte lyse Hoveder med mange Kundskaber, der aldrig nogen Sinde have løst en Opgave, der ere druknede, som man siger paa Fyn, i deres Klogskab, alt er visnet imellem Hænderne paa dem.

Det ærede Medlem mener, at jeg har karikeret hans Udtalelser forleden Dag. Nej, det har jeg ikke, men det er hans egne Udtalelser, der have karikeret en Samfundsklasse, og dem har jeg refereret loyalt for ham. Det ærede Medlem er optraadt som en Mand, der vilde, som han selv sagde i Gaar, indvarsle en ny Tid. Han vilde blæse nye Signaler. Men naar man ikke har en Trop, end sige et Kompagni, langt mindre en Hærafdeling bag sig, bliver denne Blæsen Signaler kun til Vind og har ikke den Betydning, man ellers vilde være tilbøjelig til at tillægge den. Det ærede Medlem har røbet ved sin Optræden de to Gange, han har talt her, at han ikke forstaar sig meget paa praktisk Politik: Derimod forekommer det mig, at han har vist sig som en virkelig Ætling af Erasmus Montanus, og naar han sagde om mig og til mig, at mine Udtalelser lød som en Røst fra Dynerne, vil jeg sige, at det ærede Medlems Udtalelser lød for mig som en Røst, der vidnede om, at det ærede Medlem var kommen fra Dynerne i Halmen. Det ærede Medlem har villet søge at forene Borger og Bonde. Godsejerne har han kastet over Bord. Set fra et Højrestandpunkt er det flot gjort, at Højre har Raad til at kaste alle Godsejerne over Bord, væk med dem! Det ærede Medlem mente, at Bønderne ikke engang kunde være bekendt at være i Alliance med dem. Jeg ved ikke af, at der er en saadan Alliance. Den har jeg ikke kendt noget til. (*Stemmer: Na!*) Der er Samarbejde mellem de Frikonservative i Landstinget og Venstre, og det er meget fornuftigt, at et saadant Samarbejde er

etableret, men en Alliance er der neppe. Men lad gaa. Har Højre Raad til at kaste dem over Bord, bliver det jo Højres egen Sag.

Men saa skulde der dannes et Forbund mellem Borgerskabet og Bønderne, det er det, det ærede Medlem vilde. Men hvad er det saa for et Borgerskab, han repræsenterer her? Det er et Borgerskab, hvorom han selv siger, at det maa opgive megen Stands-hovmod, og at det maa opgive megen Vrangvillie overfor Bondebefolkningen og megen forretningsmæssig Udbytning. Det er et net Borgerskab, og det frister sikkert ikke Bønderne til at slutte Forbund med det Borgerskab, som det ærede Medlem her skildrer for os. Det er jo en Karikatur af et Borgerskab. Heldigvis er der andre Borgere, der se anderledes paa Bønderne, men det er ikke dem, det ærede Medlem synes at være Talsmand for. Hvad skulde saa Bønderne til Gengæld gøre for at faa denne Alliance med det af det ærede Medlem fremstillede Borgerskab? De skulde opgive deres Frihandelsdoktriner og den overdrevne Næringsfriheds-Doktrin. Ja, det ærede Medlem brugte Udtrykket „Doktrin“, han mente ikke at have sigtet til Teorier, men hvad sigter han da til? Det, som Bønderne skulde opgive efter det ærede Medlems Fordring, skulde de selvfølgelig opgive ved Lov. Man skulde have en anden Næringslov og en anden Toldlov. Det er jo det, det ærede Medlem ønsker, thi han siger senere i sin Tale, at han begyndte som ung Nationaløkonom med at tale om Industriens og Landbrugets Solidaritet, og det har været den herskende Tanke i hele hans Liv. Der røber han, hvad det er, han vil: Men det, Bønderne skulde gøre for at komme i Makkerskab med det mærkelige Borgerskab, det ærede Medlem har konstrueret, var Indrømmelser, som Bønderne her skulde gøre ved Lovforandringer, men det, som det ærede Medlem byder, en mere redelig, en mere ærlig Behandling, en mere naadig, en mere nedladende Hensyntagen, er ikke noget, som kan vedtages ved Lov, saa det er en daarlig Akkord, det ærede Medlem her har budt os.

Det ærede Medlem optræder som politisk Fører — det er jo det, han vil, han vil blæse nye Signaler, han vil blæse til Samling paa en helt ny Maade med Forbigaaelse af Arbejderne paa den ene Side og Godsejerne paa den anden Side. Jeg gentager, hvad jeg sagde i mit første Foredrag om denne Sag, at jeg ønsker ikke, at vi skulle komme ind paa en Klassepolitik. Det, der skiller os, er ikke, om vi bo i Købstæderne eller